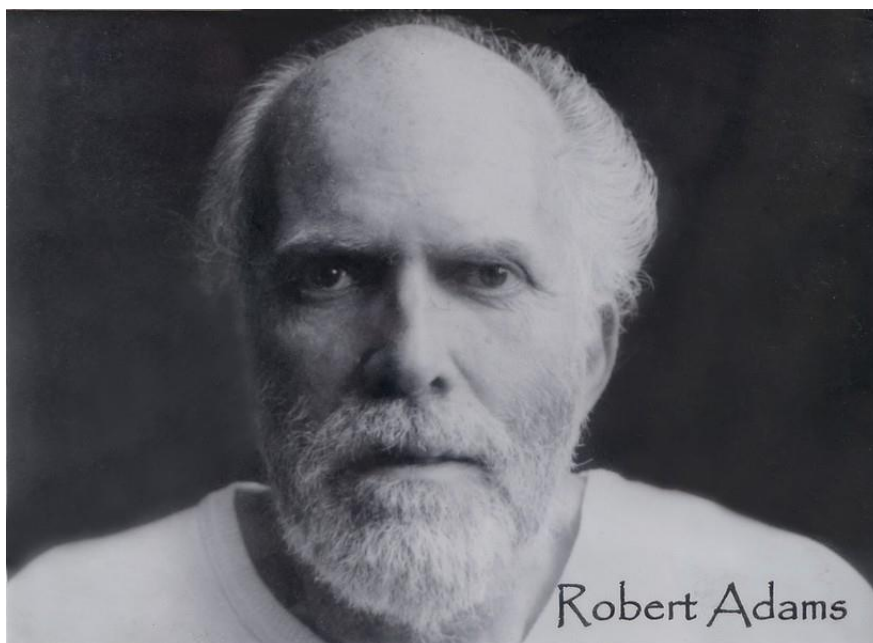

Celý svět miluje lež

satsang s Robertem Adamsem z 1. 3. 1992

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Robert: Vítejte, je dobré být opět s vámi. Rád bych poděkoval Jay za Artiho. Artie se dostal do velkých problémů. Děkujeme ti Jay, dnes poslouchejme pro Jay. (*návštěvníci tleskají*) A už ho vykopni. (*smích*)

Jsme tu opět, za krásného nedělního odpoledne, v Henryho domě, který je jako obvykle zbědovaný (*návštěvníci se smějí*). Tak o jaký balík lži se dnes chystám s vámi podělit? Říkám tomu hromada lží, protože celý svět miluje lež. Takže když říkám pravdu, svět si myslí, že lžu. Konec konců, je to lež, věřit, že jste se někdy narodili, něčeho dosahujete a potom zmizíte. Není to pravda. Je lží věřit, že svět existuje sám o sobě jako svět, je to lež. Je lží věřit, že existuje nějaký antropomorfní Bůh, který se na vás dívá z výšky a sedí v malém pokoji s velkou knihou, v níž je vaše jméno (*návštěvníci se smějí*). A říká vám, že půjdete do nebe či do pekla. Ale celý svět lži miluje, a tak vše, co říkám, je lež. A kvůli tomu musím sdílet tyto věci s vámi, protože je chcete slyšet, abyste se cítili lépe. Když zkoušíte zlepšit své zdraví. Když zkoušíte vylepšit své finance. Když se snažíte žít lepší život. To je lež.

Existuje jen vědomí, jen Bůh. To, čemu říkáme Bůh či vědomí, je světem, vesmírem. Nic neexistuje samo o sobě. Vše v tomto vesmíru pochází z vaší myslí. Ve skutečnosti to samo o sobě neexistuje, je to jako sen. Věřte v to, co vidíte svými očima, co slyšíte ušima, co vaše ústa říkají, co cítíte svým nosem. Domníváte se, že všechny tyto věci jsou skutečné. Nejsou. Jsou to lži. Věřte, že

existujete jako lidská bytost a že se rozhodujete a vybíráte si. Že něco na tomto světě konáte. Není to pravda.

Je to vědomí, které vše koná. Jste jako loutka, ovládaná zákony karmanu. A vše, co děláte, je výsledek vaší karmy. I to je lež. Ve skutečnosti karman neexistuje, nikdy jste nic nevykonali, protože jste se nikdy nenarodili. Takže není absolutně nic, co byste mohli udělat. Jste duch! Jste vše prostupující! Všudypřítomný!

Tělo jen vypadá, že existuje, jeví se. Co se týče vašich problémů – zapomeňte na ně. Co se týče vašeho života – zapomeňte na něj. Minulost neexistuje. A co budoucnost – ta nikdy nenastane. Existuje pouze tento okamžik a v tomto okamžiku jste ničím, čistou nicotou. Nic je všechno a všechno je nic.

Lidé se mě ptají: „Roberte, věříš v Boha? Je v advaitě védántě víra v Boha?“ A já odpovídám: „Mluvíte-li o antropomorfním typu Boha, který je popisovaný jako stařík s vousem na obloze, pak ne. Pokud mluvíte o vědomí, absolutní skutečnosti, pak to není víra, je to zkušenost. Takže odpověď, zda v advaitě védántě je víra v Boha, zní ano a ne. Ne pro antropomorfního Boha, ano pravému Já – Self.“

Jste uvědomováním. Uvědomování znamená vědomí čehosi. To cosi je vědomím.

Vše na planetě, vše ve vesmíru je vědomím. Vše je živé. Ve vesmíru prostě není nic, o čem by se dalo říci, že je to mrtvé. Od nerostné říše k živočišné, k rostlinné říši, k lidské oblasti, všechno tepe životem. Všechno žije. Není nic takového, jako neživá hmota. Proto je všechno vědomím. Proto je vše uvědomováno.

Ano, toto vše je uvedeno do chodu vaší mysli. Je to emanace vaší mysli. Uvědomění je pravým Já. Pravé Já je absolutní skutečnost, *parabrahman*, *sat-čit-ánanda*. Vy jste tím. To je vaše pravá podstata.

Nikdy jste netrpěli, nikdy nebude trpět. Jste svobodní, naprosto svobodní. Totálně svobodní v nirváně. Přesto to musíte sami zažít. Existujete, víte to. Nikdo nemůže popřít, že existuje. „Kdo existuje?“ zeptejte se sami sebe. Zkoumejte „pro koho tu je existence?“ Je tato existence pro vás? Existujete jako uvědomění. Uvědomění je veškerá existence a vy jste to. *Tat tvam asi*.

Vše je ve vaší mysli. Když je mysl překročena (transcendována), pak pro vás již vesmír neexistuje. Už tu není dobro a zlo, správné a špatné, Bůh a člověk, nahoru a dolů, dopředu a dozadu. Všechno to zmizí, když jste svým pravým Já. A vy jste toto pravé Já. Nikdy nesmíte uvěřit, že jste něco jiného nežli pravé Já. Už jen přemýšlení o tomto vás osvobodí. Stačí pochopení, že pravé Já je jediné. *Brahman* je jediné bez druhého. A vy jste to. Pociťujte sílu tohoto sdělení. Vnímejte skutečnost. Vnímejte pravdu.

Stále pociťujete člověka? Stále věříte, že jste lidská bytost, která prožívá střídavá štěstí tohoto života a prožívá na tomto světě vše možné? To je lež, není to pravda. Žádné lidské bytosti neexistují. Existuje jediné uvědomění.

Když mluvím o Bohu, myslím tím vědomí, čisté uvědomění, které je všude.

Nedíváte se na váš život jako na věčnou cestu, ale je to tak. Lidé se snaží svůj život ochraňovat, proč? Pro koho? Pro co? Váš pravý život je věčný. Nikdy nijak nepřišel, nikdy nezemřel. Váš pravý život tu vždy byl a vždy bude. Ale jak stárnete, tak se zdá, že život pohasíná. Zdá se, že zmizí, že to jde z kopce. Ale opět, vy nejste takovýto život. Jste „já jsem“. Jste Bůh, jste skutečnost.

Váš život se vám jeví, ale je to jen stín. Když sledujete váš stín a snažíte se ho chytit, nejde to. Nikdy nemůžete chytit váš stín. A tak je to s vaším životem. Vám se život jeví jako skutečný. Ale stejně jako nemůžete uchopit stín, tak se vám vyhýbá i život. Jste obrázkem na plátně života. Obrázkem

života je vaše pravé Já. Jste představa, která o sobě smýšlí jako o lidské bytosti. V žádném případě na sebe neshlížejte jako na lidskou bytost. Musíte se vzpřímit. Musíte pochopit, že jste Bůh, který vždy byl a vždy bude. Jste vědomí, jste absolutní skutečnost, která existuje vždy a všude. Nic není špatně. Neexistují chyby. Vše je v pořádku a správně právě tak, jak to je. Nedělejte si starosti. Nevztekejte se. Opusťte sami sebe. Všechno vždy dobře dopadne.

Nechte svět, ať si dělá, co chce. Nesudte jej. Neztracujte jej. Nemilujte jej. Nebudte k němu nenávistní. Sledujte jej, pozorujte jej. Ale nechte ho být. Jakmile ztratíte připoutanost ke světu, začne růst připoutanost k tomu, co nazýváme Bohem, až jednoho dne transcendujete tělo a stanete se tím, k čemu jste byli připoutaní.

Nicméně v tomto životě, v těle, které se zdá být skutečné, myšlenky jsou vlastně předměty. Buďte velice opatrní na to, na co myslíte, protože byste to možná mohli obdržet a přitom byste to možná ani nechtěli. Na cokoli se vaše mysl soustředí, o čemkoli přemýšlí, to se nakonec stane. Pozorujte mysl; nedovolte jí myslet všechny ty myšlenky, o kterých většina z nás přemýšlí. Celý vtíp je v tom zkrotit mysl. Učinit ji klidnou, tichou a klidnou. Když se mysl stane jednobodově soustředěnou, pravé Já v Srdci ji vtáhne dovnitř. Tomu říkáme seberealizace, *móksa*, osvobození.

Když mysl vyjde vně, vytvoří se svět. Přesto máte nad touto situací naprostou kontrolu. Můžete mysl dovolit, aby vyšla ven. Můžete mysl dovolit, aby šla do světa a podílela se na veškerém dění světa, pak budete žít dny radosti a dny smutku. Dny nemoci a dny zdraví. Toto mysl ve světě vytvoří.

Takže máte možnost volby k tomu, aby se mysl stočila dovnitř. Aby šla do nitra. Jít do hloubky pravého Já a rozpustit se. Pamatujte si, že máte volbu.

Kdy vaše mysl vychází vně? Jak to poznat? Když pociťujete střídavá štěstí světa, když cítíte hněv. Když cítíte depresi. Když máte dojem, že je někde něco špatně, když na světě pociťujete štěstí a radost. Tehdy mysl vyšla ven a stává se předměty, z kterých se těšíte nebo je nenávidíte, předměty, které jste takto vyjádřili.

Někteří lidé stále nechápou, proč by měli mysl odstříhnout od jejího užívání si v tomto světě. Opravdové potěšení přichází z pravého Já. Pravé Já, *brahman*, absolutní skutečnost je ta pravá radost. Je to potěšení, které na tomto světě nemůžete nikdy najít. Je to láska a mír a štěstí, které existují výhradně v pravém Já. V porovnání s tím jsou radosti tohoto světa mateřskou školkou. Takže když jdete do kina nebo říkáte, že jste si to užili, že je krásný den, že máte z tohoto dne radost, je to vaše ego, které se z těchto věcí těší. Důvod, proč vám říkám, abyste neudržovali mysl v přemýšlení o těchto věcech, je ten, že se tyto věci mění – to je vám moc dobře známo.

Například, když je krásný, slunný den, každý člověk je šťastný. Když je venku bouřka a prší, většina lidí posmutní. Chtěli by, aby bylo stále slunečno. Když jste jako malá chlapec nebo holčička dostali lízátko, byli jste šťastní. Když jste lízátko dolízali, byli jste smutní. A je to stejné, i když vyrostete. Máte radost z práce. Když vás vyhodí, naštvete se. Máte radost z rodiny, pak přijde smrt, rozvod, nemoc a vy nechápete, co se stalo a cítíte se mizerně. Takhle to můžu jít stále dokola. Vy víte, o čem mluvím.

Ale když se stočíte dovnitř, k pravému Já, k *brahman*, k *sat-čit-ánanda*, k absolutní skutečnosti, k snadnému, nevybíravému, čistému uvědomování – tak toto je síla, která se nikdy nezastaví. Je to nevýslovná radost, o níž celou dobu hovořím a kterou vy skutečně jste. Nemá to absolutně nic do činění s vnějšími okolnostmi. Může pršet nebo svítit slunce. Může tu být smrt nebo život. Může tu být lidské štěstí či lidský žal. Již vás to nerozruší. Pozvedli jste se. Stali jste se tím, co je vždy skutečné, co se nikdy nemůže změnit.

Proto veškeré vaše myšlenky nevkládejte do tohoto světa. Protože tento svět se stále mění. Spíše se učte jít do nitra. Učte se ponořit se hluboko dovnitř – v pravé Já, které je prosté změn. Ono je konečnou jednotou. Neví vůbec nic o nemoci, depresi, o světě. Je to však čisté světlo Srdce, absolutní skutečnost. Máte volbu. Máte svobodu si vybrat. Všechno ostatní je předurčeno. Všechno další je dáno karmicky. Kromě tohoto už nemáte na výběr.

Z karmických důvodů přišlo vaše tělo sem na svět něco vykonat, a to také vykoná. Jenomže vy to nejste. Nemáte s těmito záležitostmi absolutně nic společného.

Začněte svoji *sádhanu* zkoumáním: „Ke komu toto vše přišlo? Kdo zakouší dobro a zlo, správné a špatné, štěstí a smutek? Komu se to děje, kdo má tyto myšlenky?“ A cosi uvnitř řekne: „Já konám. Já takto myslím,“ a tak se zeptejte: „kdo jsem já? Co je zdrojem tohoto já?“ „Já“ je pouhou myšlenkou, není skutečné. K „já“ je vše připojeno. Svět, květiny, stromy, mraky, galaxie, vesmír, všechny vaše myšlenky, všechny vaše představy a dojmy. Toto všechno je „já“.

Proto když sledujete já-myšlenku do zdroje, kterým je vědomí, absolutní skutečnost, *parabrahman*, ono „já“ se stává pravým Já (Self). „Já“ se stává tím, co jste ve své mysli stopovali a když se stane pravým Já, pak už není mysl, není tělo, už není vesmír, není Bůh, je zde jen *džíva mukta* (osvobozená bytost). Tím jste. Jediným, pravým Já. Jedinou skutečností. Jedinou radostí. Jediným mírem. Jedinou láskou. To je vaše pravá podstata. Nikdy to nezapomeňte.

Musíte se přestat zaobírat tímto světem. Musíte přestat bydlet ve svém těle, být šťastní či nešťastní, živí nebo mrtví, nemocní či zdraví, bohatí nebo chudí. Na nic z toho nemyslete. Ono se to o sebe postará. Souvisí to s vaším tělem. Vy však nejste vaše tělo. Jste absolutní svoboda, absolutní skutečnost.

(dlouhé ticho)

Nyní je čas zahrát si hru „přečtyraďte gurua“.

Návštěvník V: Je nějaká cena za vítězství?

Robert: Nikdo nezvítězí.

Návštěvník V: A sakra.

Robert (čte): První otázka – přináší uvolnění (nebo osvobození se od) intenzivních emocí nějaký užitek a může to vést k probuzení? Druhá otázka – může i obyčejný člověk plně procitnout v jednom životě?

Robert (odpovídá): Ten první dotaz – přináší uvolnění intenzivních emocí nějaký užitek a může to vést k probuzení? Když se takto ptáte, vždy si pamatujte, že už probuzení jste. Ptáte se z hlediska ega. Ego může být velice emotivní. Je možné, že když se stáváte duchovními, emoce vás můžou nějakým způsobem uvolnit z vaší připoutanosti k tělu. Ale musí to být duchovní emoce, nikoli fyzické.

Duchovní emoce znamenají, že máte ve svém srdci takovou lásku k Bohu, že cítíte, jako byste měli prasknout. Máte neskutečnou radost a uvnitř vás je láska a vy pociťujete toto soužení lásky a radosti tak hluboce, že vaše ego tím vlastně puká. Zjistíte, že ego zkrátka mizí. A stáváte se volní. Takže pokud mluvíte z hlediska duchovních emocí, je to v pořádku. Existovali lidé, o nichž je známo, že plakali v touze po Bohu. Z radosti k Bohu jim tekly slzy a tyto slzy jim spláchly karman. Odstranili smutek a oni se stali svobodnými.

Druhý dotaz – může i běžný člověk v tomto životě plně procitnout? Co je to běžný člověk? Žádní běžní lidé neexistují. Každý je pravým Já. Pokud byste nebyli pravým Já, pak byste se jím nikdy nemohli stát. Samozřejmě že je možné plně procitnout. Je to možné ale jen tak, že opustíte svět. Tzn.,

že už nejste připoutaní ke světu, k lidem, osobám a věcem. Když tu není žádná připoutanost, pak je tu volnost. Kde je volnost, tam je pravé Já.

Důvod našeho bytí zde v těle je stát se naprosto svobodnými a volnými. Tu příležitost máme právě teď. Takže, co uděláte se svojí příležitostí osvobodit se? Co po celý ten dlouhý den děláte se svým životem? Co si o tom myslíte? Kam chodíte? Jak trávíte čas? Pokud svůj čas trávíte myšlením na pravé Já, praktikováním sebezkoumání, svědčením, konáním duchovních záležitostí, pak se jistě v tomto životě můžete probudit. Na to se nemusíte ptát.

Robert (čte): V San Diegu žije muž, který tvrdí, že je vtěleným Bohem. Na dobu čtyř let přijal lidské tělo, a to se svolením muže, který toto tělo dříve obýval. Tvrdí, že je cestou, mocnou energií, která umožňuje tisícům lidem stát se osvícenými. Je tím, za koho se prohlašuje? Může Bůh převzít něčí tělo?

Robert (odpovídá): No, to mi trochu smrdí. *(smích)* Ale kdo jsem já, abych soudil? Nemohu tyto věci posuzovat. Jsem tu jen kvůli tomu, abych vás přivedl k vašemu pravému Já. Ať už je ten člověk čímkoli, ať už dělá cokoli, je to jen mezi ním a Bohem.

To, co vy sami musíte dělat, je zkoumat v nitru: „Co musím udělat, abych se osvobodil? Co mám udělat, abych poznal Boha, abych poznal své skutečné, pravé Já jako vědomí?“ S tím chlapíkem si nedělejte starosti, O něj bude v pravý čas postaráno. Vše se správným způsobem vyvine. Nepřemýšlejte o tom, kdo je pravý a kdo falešný, kdo je dobrý a kdo špatný. Poznejte, že Bůh přebývá uvnitř vás samých. Probudte vaše rozlišování. Když poznáte Boha jako sebe, pak bude existovat jen Bůh a vy zmizíte. Pracujte na sobě a zapomeňte na tyto lidi.

Robert (čte): Milý Roberte, naznačoval jsi, že máš rád napsané dotazy. **Robert (odpovídá):** To jsem nikdy neřekl. Řekl jsem, že je milé je dostat. Nestarám se, co s nimi děláte. **Robert (pokračuje ve čtení):** Ale já nemám ke stále přetřásanému světu co říct. Vlastně vůbec nemám co říci, protože méně je více nebo je to ještě méně důležité než cokoli jiného. Takže tak. Jsem užvaněný výčep, jsem užvaněný výčep, jsem užvaněný výčep. Samozřejmě, že zasvěcení lidé vědí, že užvaněný výčep je kódové označení pro Boha. Ale jak jsem řekl, není to nijak důležité. S láskou, Fred. *(smích)*

Robert (odpovídá): Vždycky jsem si myslel, že Fred byl užvaněný výčep.

Návštěvník V: To máš pravdu.

Návštěvník J: Je to cvok?

Robert: Víceméně.

Návštěvník V: Cvok je mé krycí jméno.

Robert: Frede, jsi v pořádku.

Návštěvník M: Toto je Robert (a ukazuje na krabici na dotazy).

Robert: Tak to jsou všechny psané dotazy. Chce k tomu ještě někdo něco dodat?

Návštěvník G: Byl tu zájem o zápisky paní v ... *(nezřetelná nahrávka)* ... v kostele. Popisovala nějaký zážitek, který nazvala ne-Já ... *(nezřetelná nahrávka)* ... řekla, jděte nejdříve do stavu sjednocení, ve kterém ego dopadne, a jste ve stavu jednoty. Ale také řekla, že stav sjednocení není konečný, třebaže se to tak některým lidem jeví. Ale když v něm vytrváte, pak vás to vezme do stavu, kde, jak prohlásila, ať už jste na tržišti nebo žijete ve světě a prožíváte tělesné pocity, že nakonec to, čemu říká Já, tak odpadne, takže v této zkušenosti žádné Já není. A já jsem si všimnul, že to má blízko k Nisargadattovi. Nisargadatta v prvé řadě říkal: „Buďte jedno s bytím a jedno s vesmírem,“ a že to

vás nakonec přenese do stavu ne-bytí. Je toto nějaký střední stupeň, na který se musí vystoupat dříve, než se vkročí do absolutního stavu?

Robert: Stručně – žádné stavy neexistují. To byla má zkušenost, že neexistuje vůbec žádný stav. Právě teď jste TO! Musíte se jen vzbudit, jen se musíte probudit. Ale existují tací, kteří rádi cestují skrze státy (*slovní hříčka, kde stav a stát se v angličtině vyjádří stejným slovem „state“ – pozn. překl.*). Projedou Denverem, Coloradem, Floridou a všemi státy, kterými si přejí. To je v pořádku, je to dobré, vůbec na tom nezáleží.

Toto byla zkušenost Bernadetty Piers Robertsové, je to její vyjádření. Odehrálo se to kvůli ní, tak je to pro ni dobré. Není na tom vůbec nic špatného, ale čím více stavů si přidáte, tím déle se musíte probouzet. Říkáte si, teď procházím tímto stavem, takže musím jít pak oním stavem. Takže musím projít tento stav a tamten stav. Nebere to konce. Já říkám – buďte svobodní právě teď. Se stavy si nedělejte starosti. Poznejte sami sebe. Uvědomte si své pravé Já a ať už máte projít čímkoli, tak tím projděte.

Ale ještě jednou, když o těchto stavech přemýšlíte, když přemýšlíte o těchto záležitostech, tak to udržujete, podporujete. Věříte a myslíte si, že musíte jít skrze ty samé zkušenosti, kterými prochází i ona. Vy nemusíte. Můžete se probudit v kteroukoli hodinu. V jakýkoli okamžik, jakýkoli čas a zcela se osvobodit a být volný. Není to procházení nějakými stavy. Jen ať se někdo zeptá, co opravdu chcete dělat. Chcete procházet skrze stavy nebo chcete být probuzení?

Návštěvník F: Chci být volný.

Robert: Tak se probud' a osvobod' se!

Návštěvník F: Řeknu takový příklad – když se probudím z tvrdého spánku a vyhlédnu z okna, spatřím muže na stromě. Jsem si vědom muže, jsem si vědom stromu, ale nejsem si vědom toho, co způsobuje, že vidím toho muže. A zdá se mi, že co jsem udělal, jsem také vytvořil ... (*nezřetelná nahrávka*) ... po pravdě řečeno, nejsem tento psychosomatický nástroj. On je součástí mého mylného chápání, jako ten muž na stromě. Nejsem o nic víc skutečný, než ten muž na stromě, kterého jsem spatřil, když jsem se probudil. Asi jsem v tom neudělal příliš jasno.

Robert: Když se probudíš, probudíš se z hlubokého spánku, který je přirozeným stavem předtím, než začneš poznávat svět. Nacházíš se ve čtvrtém stavu vědomí (*čikara*), který je za bděním, sněním a spánkem. V tomto místě se nacházíš předtím, než začneš poznávat svět. Mysl spočívá v Srdci. Ale pak mysl náhle a okamžitě vyjde ze Srdce do mozku a ty poznáváš své tělo a svět a muže na stromě, který není ničím jiným než tebou. Poznáváš mysl, které vyrábí celý vesmír. Ale zkus se vrátit zpět do stavu, který byl těsně předtím, než si se vzbudil. V těchto několika málo vteřinách neexistují žádné myšlenky. Po několik málo vteřin jsi byl úžasně šťastný, radostný, blažený. To je tvůj pravý stav. To je blaženost, stav Mistrů. Ale když mysl dovolíš myslet, pak se projeví celý svět. Objeví se muž na stromě. Je tu vesmír. Takže všechny tyto věci vycházejí z tvé mysli. Tvá mysl vytváří vše, tvé tělo, člověka na stromě, svět, vesmír a tvoje myšlenky. Proto by ses měl ihned ptát sebe sama: „Ke komu to přichází?“ A uvědomíš si, že to přichází k egu, k myslí a ne k tobě a osvobodíš se.

Návštěvník D: Jak se dostanu z Colorada do stavu *čikra*?

Robert: Je to asi padesát mil východním směrem.

Návštěvník D: Říkal jste, že neexistují žádné stavy.

Návštěvník F: Myslím, že to byla *turíja*.

Robert: *Trupala, turíja*, je to stejné.

Návštěvník F: Oba jsou stejné.

Návštěvník G: *(Ptá se na emocionální zdraví.)*

Robert: My se nezabýváme emocemi. Emoce jsou jako tělo, jako vše ostatní. Ve skutečnosti neexistují, podobně jako ego. Emoce náležejí já-myšlence. Já-myšlenka je vašimi emocemi. Takže když zkoumáte: „Ke komu přicházejí?“, odpovědí bude: „přicházejí ke mně. Já to pociťuji.“ Toto já je pocit. Toto já je vše, je to já-myšlenka. A k „já“ je vše připojeno. Není důležité, jak hluboké city jsou, stále jsou součástí já-myšlenky.

Takže spíše než se zabývat emocemi nebo jakýmkoli jiným subjektem, se pokoušíme „já“ vyhladit. Navždy zničit já-myšlenku tím, že ji navrátíme do srdečního centra, odkud vyšla. Toto centrum je Bůh, skutečnost, čisté uvědomění. Nejsou tu žádné pocity, žádné vlastnosti, nic, jak už víte. A v tomto stavu se stáváte zcela volnými. Takže emoce jsou zkrátka já-myšlenka. Zbavte se já-myšlenky zkoumáním: „Ke komu přišla?“ A budete zcela svobodní.

Návštěvník F: Jeden z mistrů řekl něco, co se překládá jako: „Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.“ Mám dojem, že to co bylo přeloženo jako „má slova“ označuje čisté vědomí.

Robert: „Má slova, která nepominou“ představují ÓM, čisté vědomí, skutečnost, *sat-čit-ánanda*. Skutečnost nepomine. Skutečnost je vždy a všude. Pouze to, co se zrodilo, může pominout. Protože skutečnost se nikdy nezrodila, nemůže pominout.

Návštěvník B: Je-li vědomí všeprostupující, jak to že je nyní pociťováno jako soustředěné v těle? Například, dívám se na vás a pociťuji to. A v pohledu na vás je nyní soustředěno „já“, jakožto pozornost.

Robert: Ale tvoje soustředění není vědomí. Soustřeďuješ se na něco uvnitř sebe, na nějaký pocit, vjem. To není vědomí. Vědomí nemůže být soustředěno. Vědomí pouze je.

Návštěvník B: Takže pozornost je vlastně kořen mysli. Je to tak?

Robert: Pozornost že je kořenem mysli?

Návštěvník B: Ano.

Robert: Pozornost je tiché bytí, klidné bytí. Přijde na to, jak to slovo používáš.

Návštěvník B: Jinými slovy – vědomí je zcela volné, prosté jakéhokoli soustředění, jakéhokoli středu?

Robert: Je naprosto svobodné. Není zde žádný střed, žádný obvod. Existuje čisté uvědomění.

Návštěvník B: Je zvláštní, že vědomí se zdá být stejné jako pozornost v těle. Když pozorujeme objekty a tak se soustředíme do hlavy, pociťujeme, že je to vědomí.

Robert: Čisté uvědomění, vědomí, nemá absolutně nic společného se soustředováním nebo s čímkoli, co nějak souvisí s tělem nebo nějakým jiným objektem. Je to čistá, nepopsatelná blaženost. Vědomí nepoznává nic z toho, na co poukazuješ. Nečiní nic, co se děje. Nic neboří. Vůbec nic nekoná. Je všeprostupující. Jako vědomí poznává sebe sama a nic jiného.

Návštěvník B: Jak to souvisí s pozorností? Když soustředím pozornost na svůj prst, znamená to, že si jej uvědomuji. Takže část vědomí nebo jeho podstata jakoby tkví v pohybu mysli skrze pozornost.

Robert: Máš z toho nějak zamotanou hlavu. Vědomí neví nic o prstu, neví nic o pozornosti. Vědomí neví nic o všech těchto věcech, o kterých hovoříš. Vědomí zná jen sebe. Je to čisté uvědomění sebe sama. Neví nic o pozornosti.

Návštěvník B: Ale není to tak, že sama životní síla, kterou používáme k vidění, slyšení, pociťování, k žití a k pohybu, je vědomím? Je to nějaký vztah či událost v našem každodenním vědomí?

Robert: Považuješ se za tělo, které si uvědomuješ. Ve skutečnosti tu není žádné tělo, které si něco uvědomuje. Tělo neexistuje. Vědomí nemá vůbec nic společného s tvým tělem. Snažíš se říct, že vědomí způsobuje, že tělo jde svojí cestou. A že pokud věnuješ pozornost prstům nebo něčemu jinému, tak je to vědomí. Ale to je pozornost.

Návštěvník B: Není to jen jiný aspekt téhož?

Robert: Ne, vědomí je vědomí. Existuje jen vědomí, nic jiného.

Návštěvník G: Roberte, není naše meditace takovým uvědomováním, soustředěním pozornosti na „já jsem“? Není to soustředění pozornosti?

Robert: Všechny meditační techniky jsou tu k utišení mysli, aby se mysl stala jednobodovou.

Návštěvník G: Pozornost je nějaká technika?

Robert: Ano, to je jediný důvod meditace. Když meditujete, mysl se ztiší, vy nemáte žádné myšlenky, a když nemáte žádné myšlenky, jste vědomím. Máte-li myšlenky, jste tělem. Takže meditace je pouze ztišení mysli. Vytváří jednobodovou mysl. A jen tak můžete být pravým Já.

Návštěvník K: Roberte, co to vlastně znamená – vědomí? Co si pod tím máme představit?

Robert: Z jakého hlediska hovoříte? Hovoříte ze stanoviska člověka.

Návštěvník K: Ale to by stále znamenalo dualitu vědomí, což je lidská zkušenost.

Robert: Kdepak, mluvíte z lidského hlediska, když říkáte, že je tu vědomí a zkušenost (tohoto vědomí). Existuje jen vědomí. Neexistuje lidské hledisko. Ale vy mluvíte z lidského hlediska, protože si myslíte, že jste člověk.

Návštěvník K: Pokud je vědomí vševědoucí a všeprostupující, nemělo by být tím, kdo zakouší lidské stanovisko?

Robert: Ne, vědomí nemůže zkoušet lidské hledisko. Protože je všeprostupující, tak tu pro lidské hledisko není místo. Není žádný prostor, není žádný prostor pro cokoli jiného, nežli vědomí. Vědomí zabírá veškerý prostor, je vším, neexistuje nic, kromě vědomí. Když mluvíte z lidského hlediska, pak mluvíte podle vašich zvyklostí. Přichází to z vašeho mozku. Cesta, kterou vidíte, je cesta, kterou se ubíráte. A to musíte transcendovat. Musí to zmizet. Všechno musí zmizet. Veškerá lidská hlediska, lidské smýšlení, hovory o sobě, když se porovnáváte s vědomím.

Návštěvník K: Vypadá to, že dvojice člověk a vědomí je oddělená. Zdá se, že se za to nelze dostat.

Robert: Protože se zkoušíte někam dostat, přitom není kam se dostat. (*smích*)

Návštěvník K: Pokud člověk a vědomí spolu nijak nesouvisí, pak to vypadá, že je něco špatně.

Robert: Ne, není to tak, že by spolu nesouvisely. Existuje jen vědomí. Neexistuje lidské hledisko. Jen to vypadá, že mluvíte z lidského hlediska. Ale je to právě jen zdání, že mluvíte z lidského hlediska. Ve skutečnosti zde žádné lidské hledisko není. Neexistuje žádný člověk. Je jen vědomí vy tím jste.

Návštěvník K: Tak kdo má potom zodpovědnost za všechny ty špatné představy, které má každý člověk?

Robert: Kdo zodpovídá za váš sen? Když sníte, všechno ve snu se zdá reálné. Zdá se, jako byste něco dělal, jdete z místa na místo, létáte letadlem, prožíváte války, máte děti, ale pak se vzbudíte. Jaký byl účel snu? Vůbec žádný. Totéž platí pro existenci, která se jeví. Nemá žádný účel, neexistuje. Je to já-myšlenka. Sledujte já-myšlenku do Srdce a buďte volní.

Pamatujte si, všechny tyto věci, na které se ptáte, přicházejí z vaší mysli. Přicházejí z vašeho hlediska, o kterém si myslíte, že je hlediskem. Já vám říkám, že nemáte žádné hledisko, nemáte žádné hledisko, nikdy neexistovalo. Neztotožňujte se s vaším hlediskem. O tom s vámi hovořím. Dostaňte se nad vaše myšlení. Ztotožněte se s vědomím. Zahodte všechno to žvanění o hlediscích. Ztotožněte se s nejvyšším, s *brahman*. Jste TO a nic jiného.

Návštěvník K: Z tohoto (nejvyššího) hlediska, proč vlastně učitel učí? Vždyť víte, že se snažíte přesvědčit lidi, kterým chybí jistý druh vnitřní bytí, takže se necítí jako ptáci v kleci. A ať už do fyzického těla vstoupí jakkoli důvtipná duše (učitele), bez ohledu na své fyzické tělo se snaží poučit lidi o tom, že jsou jakousi vnitřní bytostí, že je tu jakási možnost změnit tyto špatné představy.

Robert: Každý učitel učí z pohledu žáka. Například když mluvíme o stvoření. Hovoříme o Adamovi a Evě a o tom jak to vše začalo. Takhle je to pro lidi, kteří to potřebují. Kdo je na úrovni, že pociťuje univerzální vědomí, ten to takhle nepotřebuje. Ale skutečný Mistr vyučuje tichem. Opravdový Mistr nic neříká, učí tichem a v tichosti. Všechny řeči jsou z hledisek určitých žáků, ale ve skutečnosti neexistují. Nikdy neexistovali.

Tito lidé se podobají těm, kteří chodili za Ramanou Mahárišim a ptali se jej: „Existuje karma? Existuje reinkarnace?“ „Ano, ano, všechno to existuje,“ odpovídal. Protože si uvědomoval, že když o tom ti lidé začnou debatovat, pak mluví bez přestávky hodiny a hodiny. Takže jim řekl: „Buďte laskaví, konejte dobré skutky a překonáte své problémy.“ Ale když byl u něj připravený člověk, říkal: „Není tu žádná karma, není žádná reinkarnace, neexistuje svět, ani vesmír. Existuje jen TO a vy jste tím!

Návštěvník F: Slova jsou v mysli. Vše jsou slova, která vysvětlují jevy v našich myslích.

Robert: Samozřejmě, vše přichází z mysli. Nikdy nemůžete myslí vysvětlit to, co říkám, protože by vznikly ustavičné dotazy, kterým by nebyl konec. Nikdy se to takhle nevyřeší. Raději spočiňte v tichu.

Návštěvník F: To je konec nadějí, spoléhat se na rozum.

Robert: Ano, ochraňujte mysl před žvatláním. Mysl je jako tlupa opic, neustále vriskají, vriskají, vriskají. Ztište mysl.

Návštěvník X: Roberte, když lidé říkají ... když vy sám něco pozorujete, vnímáte Boha ve své duši, tak jen pozorujete cosi, co ve skutečnosti neexistuje?

Robert: Kdy vám někdo říká, že jste jakousi vysněnou věcí nebo jen spatřovanou věcí?

Návštěvník X: Ty tohle opravdu vidíš?

Robert: Aha, už vím, co máte na mysli. Lidé totiž mluví ze svého úhlu pohledu. Vy můžete hluboko uvnitř sebe spatřit něco, co jiný nevidí. Takže pokud to nedokážou spatřit, budou vám říkat, že vy to také nemůžete vidět. Odtud tyto řeči pramení. Klidně můžete vidět skrze předměty, spatřovat krásné věci, můžete vidět cokoli. Lidé vidí to, co vidí, podle stupně svého vývoje. Jejich pohled na svět odpovídá jejich vývoji. Když vy pozorujete svět, pak se díváte ze svého úhlu pohledu. Tak se každý dívá na tu samou věc a vidí něco jiného. Rozumíte? Vidíte svět ze svého hlediska, která přichází z vás samých. To, jak a co vidíte, záleží na vašem věku a způsobu, jak jste byl vychováván.

Dospělý člověk bude vidět svět z pohledu dospělých lidí. Co jsme zažili a čím jsme prošli, ovlivňuje, co a jak vnímáme.

Takže když jiným lidem vyprávíte o svých zkušenostech, pak oni o tom přemýšlejí ze svého pohledu. A co vidí, tak o tom se vás – podle svého úhlu pohledu – budou snažit přesvědčit. Proto dovolme lidem, aby šli svojí cestou a nechme je být. Nepokoušejme se je o všem přesvědčovat. Jen jim žehnejte a pak je nechte. My hledáme skutečnost a pravdu uvnitř nás samých.

Návštěvník H: Všechna (osobní) stanoviska jsou tedy nevyhnutelně klamná?

Robert: Ano.

Návštěvník H: Nic takového jako všeobecně platné hledisko neexistuje?

Robert: Přesně tak. Všechna stanoviska pocházejí z vaší mysli, z vašich myšlenek, z vašich zkušeností. Proto je ticho nejlepší odpovědí na vše. Vytrvejte v tichu a vyhněte se bitvě argumentů.

Návštěvník D: Takže stanovisko jednoho není o nic pravdivější, nežli stanovisko druhého?

Robert: Je to tak, ano.

Návštěvník D: Zkrátka, člověk vidí to, co vidí.

Návštěvník H: Názory obou nemají cenu.

Robert: To je tvoje hledisko.

Návštěvník H: Jo, a proto je k ničemu. Hodte to pryč. Zbavte se toho. Pusťte to.

Návštěvník F: Jednou se někdo ptal Mahářišiho, jestli by neměl číst Bhagavadgítu a Mahářiši odpověděl: „Neustále.“ Další člověk se zeptal: „A co bible?“ A Mahářiši na to: „Bible a Bhagavadgíta jsou to samé.“ A zase někdo jiný zeptal: „Učí bible, že se člověk narodil v hříchu?“ A Mahářiši prohlásil: „Lidské vědomí je hřích.“

Robert: Cože?

Návštěvník F: Co jako?

Robert: Jaké vědomí?

Návštěvník F: Lidské vědomí.

Robert: No jasně, lidské vědomí.

Návštěvník F: Hříchem se myslí odloučení.

Robert: Neexistují hříšníci. Nikdy nikdo nijak nezhřešil, ať už se o tom mluví jakkoli.

Chce k tomu někdo něco dodat?

Návštěvník M: Ne, chci jen poděkovat každému, kdo nám sem nosí přepisy (*satsangů*). Máme tu další na práci.

Robert: Máme tu nějaký *prašád*. Je ho dost pro každého. Proč neotevřete...

(*konec nahrávací pásky*)